

Avīze "GAISMA"

Rēzeknes Katoļu vidusskola

2016.gada aprīlis, maijs
Nr.5

Tradīcija pavasarī atcerēties savu dzīvības devēju māti bija jau senajiem grieķiem. Svētkus veltīja dievītei Rejai, māšu aizgādnei. Mūsdienu Mātes dienas tradīciju pirmsākumi meklējami 16.–17. gs. Anglijā. Bērni apciemoja savas mamma dzimtajās mājās, svētkus svinēja nelielā ģimenes lokā. Mātēm pasniedza nelielas dāvanīņas.

Nekad nepagurstošā mātes mīlestība, rūpes, padoms un atbalsts ir vērtīgākās dāvanas, ko cilvēkbērns šai dzīvē var saņemt. Tās nevar nopirkt vai iznomāt, tās nevar izmērīt, bet tās var sajūst un saglabāt sevī visa mūža garumā.

Lai Mātes dienā rodam laiku pateikties savai vistuvākajai un vienīgajai, lai savas labās domas vienmēr sūtām mātei, māmiņai, māmuliņai. Arī tad, ja viņas vairs līdzās nav.

Skolas direktore Marija Mickāne

Māmiņai

Māmiņai atnāca brīnums! Tie bijām mēs, kuri atnācām brīnumā. Ko tad mēs kārojām brīnumā? Mēs gribējām dāvanā māmiņu, kas mums ir. Tas ir mūsu miljons, kas mums ir. Tā ir mūsu māmiņa - mīļākā, gudrākā, skaistākā, kas mums ir pasaulē.

Raina Arbidāne, 1.klase

Mana māmiņa ir mans prieks. Viņa par mani rūpējas. Mana māmiņa ir vislabākā pasaulē. Mamma ir mans dārgums un mans prieks. Mana mamma ir saulīte, kas smaida man.

Laura Spiča, 1.klase

Zīm. Dāvids Vogulis, 2.kl.

Vēlējums

Mana māmiņa ir mīļa un smaida kā saulīte. Viņa ir mans eņģelis un mans dārgums. Viņa ir visgudrākā un vissmukākā pasaulē. Es gribētu, lai katram būtu tāda māmiņa.

Katrīna Jermacāne, 1.klase

Mammucīte

Mana māmiņa ir kā puķīte, kā saulīte. Viņa ir visskaistākā, visgudrākā un vismīļākā. Es ļoti mīlu savu māmiņu. Es esmu viņas mīlulīte.

Kate Kozlovska, 1.klase

Mātes diena ātri iet
Kā pulksteņa bultiņa,
Kā pulksteņa bultiņa,
Kā gaismiņa dienā.

Lauris Sosins, 2.klase

Māmiņai baltas rozes
Māmiņdienā dāvināšu
Lai māmiņa priecājas
Par baltām rozītēm.

Gabriels Luters, 2.klase

Ko lai māmiņai es veltu?
Šodien svētku diena klāt.
Uzzīmēšu sauli zelta,
Steigšu viņai dāvināt.

Loreta Zajā, 2.klase

Zīm. Endija Marianna
Brolīša, 2.klase

Paldies Tev!

Gribu pateikties par visu Tev, māmiņ! Par to, ka es smaidu un dzīvoju, ka Tu dāvā man savu mīlestību un rūpējies. Dažkārt mums rodas strīdi un nesaprašanās, bet tādu ilgu draudzību nekas nespēj izšķirt. Kā gan mēs-viena bez otras? Kā gan bez tām sarunām vakarā pie tējas tasītes? Kam tad es izstāstītu visu, kas uz sirds? Kas tad Tev palīdzēs mājas kārtošanā un svētku galda klāšanā? Skaidrs, ka mēs esam viens vesels, un vienalga, ja mēs fiziski atradīsimies dažādās pasaules malās, es vienmēr domās būšu Tev blakām! Paldies, māmiņ, par visu!

Milana Jakovļeva, 7.klase

Paldies, mīlo māmiņ, par visu, ko dari manā labā! Par visām mantām, ko pērc, par mīļumu, ko dod man katru dienu. Kad nav Tevis mājās, man ir skumji. Kad es neesmu mājās, domāju par Tevi. Paldies Tev par visu, visu. Es vienmēr būšu Tev pateicīga.

Laima Andrijevskā, 7.klase

SMS māmiņai

Labrīt, māmiņ! Apsveicu Tevi Māmiņu dienā! Audzini mani un māsu, lai mēs nestrīdētos, lai būtu paklausīgi, izpalīdzīgi! Tev, māmiņ, novēlu stipru veselību, gaišu nākotni! Mēs Tevi mīlam! Tavš Sandis

Sandis Plečs, 7.klase

KĀDA IR MĀMIŅA?

M-MĪĻA, MAIGA, MIERĪGA, MĪKLAINA, MĪLĪGA,

MODERNA

Ā-ĀTRA, ĀRSTĒTĀJA

M-MOŽA, MUDĪGA, MUNDRA, MUZIKĀLA

I-INTELIĢENTA, IZPALĪDZĪGA, IEJŪTĪGA, IZVEICĪGA, IZSKATĪGA, INTERESANTA

N-NĪPRA

A-ATTAPĪGA, ACĪGA, AKTĪVA, APDOMĪGA,

ATSAUCĪGA, ATBILDĪGA, ATRAKTĪVA, APŅĒMĪGA,

ASPRĀTĪGA, APŅĒMĪGA, AIZRAUJŠA.

7.klases skatījumā

Mātei ir ļoti liela nozīme mūsu dzīvē. Mamma vienmēr uzklausa, kad ir nepieciešamība. Mamma ir tas cilvēks, pie kura mēs varam atgriezties un tikt sagaidīti ar mīlestību. Mamma vienmēr uztraucas un pārdzīvo. Mēs katrai mammai esam lielākais dārgums, viņa vienmēr ir mums līdzās, kad tas nepieciešams. Viņa nekad nepamet mūs grūtos brīžos. Mamma ir svarīgākais cilvēks mūsu dzīvē, ja nebūtu viņas, nebūtu arī mūsu.

Liene Annija Geduša, 11. klase

„Bet mazais vārdiņš „daudz” ir nemierīgs un bīstams-kam ir daudz, tas grib vēl vairāk un tam nekad nav gana.” (Z.Mauriņa”)

Mēs, cilvēki, nekad neesam apmierināti ar savu dzīvi pilnībā. Mēs ticamies pēc kaut kā labāka, lielāka, mums vajag vienmēr vairāk.

Es pilnībā piekritu Z. Mauriņas rakstītajam un uzskatu, ka mums nekad nav gana un vienmēr vajag vairāk. Tas, no vienas puses, šķiet ļoti skumji, jo, esot tādi, mēs vairākās situācijās sagrēkosim, aizmirstot par mēra sajūtu un nepadomājot, ka kādam, kas ir blakus, tā nav vispār.

Taču saredzot mākoņa „zelta maliņu”, šī īpašība palīdz sasniegt mērķus, nebaidīties no šķēršļiem. Ja mēra sajūtu trenē, cilvēki noteikti iemācās dalīties ar citiem tajā, kā tiem ir daudz, un gūt prieku no tā, ka priecājas visi.

Secinu, ka mēs visi pēc dabas esam egoisti (pie tam mērķtiecīgi) un vienmēr vēlamies vairāk, tomēr, esot tādi kādi esam, spējam iemācīties dalīties iegūtajā un apjaust laimi no citu prieka.

Aelita Skromule, 9. klase

Mātes nozīme sabiedrībā un manā ģimenē

Kā rūpīgs un cītīgs sabiedrības vērotājs varu teikt, ka mātes iespēj tās dzīvi mainīt lielā mērā, krietni vairāk, kā varētu šķist, paviršāk šo jautājumu aplūkojot.

Ikvienu cilvēku dzīvi aizsāk tā vecāki. Māte, pirmkārt, dzīvības devēja, māte ir arī bērna pirmais rotaļbiedrs, pirmā audzinātāja un skolotāja. Kas gan spētu noliegt tik acīmredzamu patiesību - māte jau no agriem gadiem veido mazā cilvēka personību.

Vai gan nav tā, ka māte (un vispār vecāki) atstāj vislielāko iespaidu uz bērna garīgo pasauli, psiholoģisko attīstību? Tā ir gan, jo māte to audzina no dzimšanas brīža, visagrākajā dzīves posmā nogulsņējusies pieredze vēlāk mēdz izpausties netieši, zemapziņā. Un tādēļ mātei arī ir nopietna atbildība par to, ko viņa ieaudzina bērnā.

Lai gan vēlākos gados bērna skološanu un „apstrādi” uzņemas bērnudārzi, skolas, māte ir un joprojām paliek dominante audzināšanas ziņā, kā arī spējā dot to, ko neviena skola nespēj sniegt - mātišķo mīlestību. Ne jau zinības mūs padara par cilvēkiem, bet gan ticība mums, mīlestība, atbalsts.

Dažkārt nav viegli saprast mātes, bet viens gan jāaptver-tās vienmēr rauga saviem bērniem dot vislabāko, pūlas, lai bērniem būtu spožākas nākotnes izredzes. Ja saprastu, tad varbūt attiektos pret mātēm krietni iecietīgāk, jo, lai arī dažkārt mēdz sanākt dusmas pat uz savu miesīgu māti, tas ir tādēļ, ka bērni nespēj izprast mātes smago un reizē vieglo nastu.

Bernards Kudiņš, 11. klase

Māte ir cilvēks, ar ko sākas sabiedrības veidošanās. Sieviete, dzemdējot bērnu, dāvā jaunu cilvēku, kurš ir neatņemama sabiedrības sastāvdaļa. Ikdienas skrējienā tas neviļus reizēm netiek novērtēts, taču jāatceras, ka Dievs ir devis fantastisku iespēju izaudzināt un dot jaunu dzīvību. Mamma audzina mūs nākotnei, tāpēc jābūt pateicīgiem, jāprot novērtēt šo sirds siltumu, atbalstu un mīļumu, ko viņas sniedz.

Manā ģimenē mamma ir visa mana pasaule, arī gadiem ejot, šī maģiskā sajūta nezūd. Manuprāt, jebkurā ģimenē mamma būs tā, kuras klēpī ielikt galvu, kam pastāstīt par notikušo. Neskatoties ne uz kādiem dzīves izaicinājumiem, mēs būsime tie paši bērni, kas reiz nevarīgi gulējām mammas klēpī un raudzījāmies viņā. Mums ir jābūt pateicīgiem savām mammām par to, ka tās deva mums dzīvību, mīlestību. Bet pašām māmiņām gribu novēlēt saprotošus un labus bērnus. Lai katrai māmiņai pasaulē būtu mirklis, lai novērtētu savu bērnu mīlestību.

Anna Rutkovska, 11. klase

Avīzes “Gaisma” redkolēģija:
RKV skolēni, žurnālistikas pulciņa dalībnieki